

De dynamiek van elke dag...

door Ina Diermanse, bureau HHM

Het is vroeg als ik op maandagochtend een Haags verpleeghuis binnenloop; een kleurrijk verpleeghuis in een kleurrijke buurt. Ik ga in de hal zitten en heb nog tijd voor een kopje koffie voor mijn afspraak begint. Overal om mij heen zie ik het voorjaar! Er staan veel bloemen en de hal ademt gastvrijheid. De mensen die voorbij lopen groeten elkaar en mij. En omdat ik hier vaker kom, weet ik dat dit altijd zo gaat! Ook op de verpleegafdelingen heerst deze gemoedelijke sfeer.

Vanuit het programma 'Waardigheid en Trots' ben ik voor een periode verbonden aan deze locatie. Samen met de teammanagers en locatiemanager bouwen we aan nog betere zorg. Een analyse maakte inzichtelijk dat er veel goed gaat, maar dat ook zaken beter kunnen. Door de open cultuur die hier heerst wordt in goede harmonie samengewerkt. Verbeterpunten worden besproken en ook als het mis gaat komt het op tafel, stapje voor stapje worden zaken aangepakt. En natuurlijk wordt er ook gemopperd; op het oude gebouw, de krapte in de personele bezetting, toch weer een medicatiefout.

En er zijn zorgen. Zorgen over de cliënten die steeds zieker zijn als ze komen. Schrijnende verhalen over "hoe het de laatste maanden thuis is gegaan". En over de groeiende groep cliënten die wordt aangeboden met ernstige problemen op meerdere levensterreinen. En de afweging die dan gemaakt wordt of het verantwoord is om zo'n cliënt te laten komen. En als het antwoord 'nee' is... dan ook het gevoel van falen los kunnen laten.

Zo heeft elke dag zijn eigen dynamiek van zoeken naar mogelijkheden, kansen en grenzen.

De media en politiek schetsen een beeld van zorg onder de maat in verpleeghuizen en roepen om meer handen aan het bed. Maar is dit een gedeeld beeld? De medewerkers van het hier genoemde verpleeghuis balen dikwijls van deze geluiden en hebben het idee dat ze hun werk moeten verdedigen. Alsof alles slecht is. En zorg onder de maat... daar worden ze boos van! En meer handen aan het bed...? Dat helpt niet altijd en bovendien zijn die handen lastig te vinden. Wat ze wel zouden willen is meer geld voor onderhoud aan het gebouw, meer tijd om te leren en vooral gezien te worden bij de uitoefening van hun vak.

Weer trots worden op je vak!

Reageren? ✉ i.diermanse@hbm.nl

